

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 6019
Ședința publică din 19.10.2011
Curtea compusă din:
PREȘEDINTE: MĂIEREANU IULIANA
GREFIER: IANUȘ CERASELA DANIELA

Pe rol fiind soluționarea cererii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâțul **LUPEȘ GHEORGHE**, având ca obiect „O.U.G nr. 24/2008”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic [redacted], cu delegație la dosar – fila 96, și pârâțul **LUPEȘ GHEORGHE**, prin avocat [redacted], în baza împuternicirii avocațiale de la dosar – fila 93.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Curtea acordă cuvântul părților în vederea administrării probatoriului.

Având cuvântul, atât reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, cât și pârâțul **LUPEȘ GHEORGHE**, prin avocat, solicită administrarea probei cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Curtea, deliberând, încuviințează pentru ambele părți administrarea probei cu înscrisuri și ia act că acestea sunt depuse la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Având cuvântul, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de lucrător al Securității în privința pârâtului, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit.a din O.U.G nr. 24/2008. Depune la dosar note de ședință.

La rândul său, pârâțul **LUPEȘ GHEORGHE**, prin avocat, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată pentru motivele invocate în întâmpinare și prin completările și precizările ulterioare. Astfel, arată că în anul 2011 se solicită a se constata că înainte de 1999, pârâțul a săvârșit fapte care pot fi considerate încălcări ale drepturilor omului la momentul respectiv. Solicită a se avea în vedere că acele măsuri de suprimare se făceau în concordanță cu

Constituția și reprezentau consecința unor fapte care aduceau atingere moralității. Nu solicită acordarea cheltuielilor de judecată.

Curtea, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă, declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 12454/2/2011, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate existența calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Lupeș Gheorghe, născut la data de 24.09.1944, în Epureni, județul Vaslui, fiul lui Cezar și Casandra, domiciliat în municipiul Iași, [REDACTED] județul Iași.

În motivarea în fapt a acțiunii, reclamantul a arătat că prin cererile nr. P 5798/06/12.12.2008, nr. P 4080/07/01.07.2009 și nr. P 1179/10/10.03.2010, adresate C.N.S.A.S. de către numiții [REDACTED] și [REDACTED] s-a solicitat verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofiterii sau subofiterii care au contribuit la instrumentarea dosarelor fond informativ nr. I 154423 (vol. 3, f. 139), nr. I 235098 (f. 2, 13, 15, 17) și nr. R 297924 (f. 1, 4) (cote C.N.S.A.S.). În aceste dosare, pârâțul a întocmit documente care se regăsesc la filele menționate, corespunzător fiecărei cote arhivistice. Ținând cont de prevederile art. 1 și 8 din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, reclamantul apreciază că este legală cererea formulată.

Reclamantul învederează că din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2382/14.10.2010, precum și al înscrisurilor atașate cererii, rezultă că pârâțul a avut gradul de maior și funcția de șef al Inspectoratului Județean de Securitate Alba (1985, 1986, 1989).

În această calitate, pârâțul a aprobat avertizarea unei persoane semnalată cu „atitudine necorespunzătoare, făcând afirmații tendențioase la adresa politicii statului nostru, calomniind înalte personalități” și totodată, a aprobat interceptarea convorbirilor telefonice, interesând „relațiile de interes ce le are, natura lor, vizite, deplasări, aspecte privind comentariile politice, alte preocupări de interes operativ”.

De asemenea, pârâțul a aprobat „destrămarea unui anturaj de tineri”, aflați în atenția Securității deoarece „se întâlneau periodic în diferite locuri, unde se comentau ostil știrile audiate la posturile de radio străine, îndeosebi Europa Liberă, manifestându-și nemulțumirea față de realizările din țara noastră, fac apologia vieții din Occident pe fondul cărora își propun și plecarea ilegală din țară”.

Mai mult, în contextul urmăririi informative a unui preot greco - catolic, „semnalat în relații apropiate cu episcopii nereveniți T. A. din Reghin și P.I. din Lugoj”, pârâțul a aprobat trimiterea spre exploatare la inspectoratele interesate a tuturor informațiile referitoare la grupul menționat.

Reclamantul mai reține în probațiunea cauzei și raportarea către Direcția I a Securității Statului a informațiilor obținute, prin măsurile operative specifice, în cadrul urmăririi conducătorului pe țară al asociației „Oastea Domnului”.

În concluzie, reclamantul opinează că activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngădit drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată, respectiv, dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la libertate religioasă prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la viață privată, prevăzut de art. 33 (secretul convorbirilor telefonice) din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, acțiunea este întemeiată pe dispozițiile art. 1 alin. 7, art. 2 lit. a, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse la dosar, în copie, Nota de Constatăre nr. DI/1/2382/14.10.2010, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; cererea nr. P 5798/06/12.12.2008, adresată C.N.S.A.S. de către [REDACTAT]; cererea nr. P 4080/07/01.07.2009 adresată C.N.S.A.S. de către [REDACTAT]; cererea nr. P 1179/10/10.03.2010, adresată C.N.S.A.S. de către [REDACTAT]; Dosar nr. 1154423 (cotă C.N.S.A.S.), vol. 3, f. 139; Dosar nr. I 235098 (cotă C.N.S.A.S.), f. 2,13,15,17; Dosar nr. R 297924 (cotă C.N.S.A.S.), f. 1,4; Dosar nr. I 2320 (cotă C.N.S.A.S.), vol. 2, f. 5, 6, 24, 25, 32-34; vol. 3, f. 1, 5, 6; Dosar nr. 13225 (cotă C.N.S.A.S.), f. 1,74,75,79,80, 82; Dosar nr. I 567 (cotă C.N.S.A.S.), vol. 2, f. 1,8,9,55,57; Dosar nr. 14964 (cotă C.N.S.A.S.), vol. 8, f. 4, 5,16, 217.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii reclamantului.

Pârâtul a arătat că acțiunea de constatare formulată de reclamant este vădit netemeinică și nelegală întrucât, pe de o parte, nu stabilește ca acesta să fi întreprins acțiuni concrete prin care să fi îngădit efectiv anumite drepturi și libertăți fundamentale prevăzute de Constituția din 1965, iar pe de altă parte, în acțiune sunt invocate doar trunchiat, ca suport legal al unor pretinse încălcări, anumite prevederi ale respectivei Constituții sau se au în vedere prevederi ale Constituției actuale.

Astfel, cu privire la aprobarea măsurii avertizării, pârâtul precizează că avertizarea nu era o măsură de sancționare, ce ar fi putut implica încălcarea sau îngădirea unor drepturi fundamentale, ci o măsură pur de prevenire, luată față de o persoană care era pe punctul de a comite ori chiar comisesse o infracțiune contra securității statului.

Pârâtul susține că este netemeinică și concluzia că prin aprobarea interceptării convorbirilor telefonice și prin punerea în aplicare a acestei

măsuri, ar fi încălcat dreptul la viață privată, întrucât, în realitate, prin aceste acțiuni ar fi putut încălca doar prevederile art. 28 din actuala Constituție, care stipulează că secretul convorbirilor telefonice este inviolabil. Arată că aplicarea acestei prevederi ar încălca principiul neretroactivității legii, consacrat în art. 11 alin. (2) al aceleiași Constituții.

De asemenea, interceptarea convorbirilor telefonice, ca și măsurile care să garanteze secretul acestora, erau prevăzute în ordine și instrucțiuni ale ministrului de interne, pe care cadrele fostei Securități erau obligate să le respecte și să le aplice necondiționat.

Cu privire la concluzia că ar fi îngădit dreptul la libertate religioasă, pârâtul menționează că reclamantul face, fără temeii, trimitere indirectă la art. 29 alin. 1 din Constituția actuală. În plus, în acțiune, reclamantul se referă la Asociația „Oastea Domnului”, care ar fi făcut obiectul unor pretinse acțiuni de îngădire, omițând a preciza că, în realitate, respectiva asociație era o sectă desprinsă din cultul ortodox, rămasă în afara legii după adoptarea Decretului nr. 177/1948 și dezavuată chiar de către Biserica Ortodoxă Română.

Pârâtul mai învederează că din conținutul acțiunii formulate de reclamant și al Notei de constatare anexate, nu rezultă nici o activitate aprobată, coordonată sau întreprinsă de acesta, prin care să fi încălcat sau îngădit efectiv respectivul drept fundamental. Rezultă doar că au fost întreprinse anumite acțiuni de supraveghere informativă, raportate și la unitatea centrală de profil, în legătură cu unele evenimente și ceremonii cu caracter religios (o înmormântare, comemorări) preconizate sau desfășurate în public, fără a fi intervenit cu absolut nimic pentru a le tulbura, îngădi sau împiedica. Astfel, faptul că nu există nici o dovadă că ar fi îngădit vreun drept fundamental reiese chiar din formularea cuprinsă în finalul acțiunii reclamantului, din care rezultă fără dubii că acesta se bazează, în concluziile sale, nu pe probe, ci pe simple presupuneri.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de lucrător al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei, rezultă că pârâtul a avut gradul de maior și funcția de șef al Inspectoratului Județean de Securitate Alba în anii 1985, 1986 și 1989.

În raport de conținutul înscrisurilor care atestă aceste calități, Curtea apreciază îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în sensul că pârâtul a avut calitatea de ofițer al Securității.

În această calitate, în dosarul de urmărire informativă nr. I 2320, pârâtul a aprobat avertizarea unei persoane semnalată cu „atitudine necorespunzătoare, făcând afirmații tendențioase la adresa politicii statului nostru, calomniind înalte personalități”.

Astfel, rezoluția olografă, semnată de pârât, figurează pe un Raport cu propuneri de avertizare a numitului P.E., din 21.07.1986, document în care se consemnează faptul că la data de 07.10.1985, a fost deschis dosar de urmărire informativă asupra numitului P.E., temeiul deschiderii dosarului constituindu-l informațiile furnizate de o sursă, din care rezultă că persoana respectivă are o atitudine necorespunzătoare față de politica statului. În procesul urmăririi informative, s-au obținut relații de la surse din care a reieșit faptul că numitul P.E. face des afirmații cu caracter tendențios la adresa politicii statului, comentează negativ unele neajunsuri și greutăți social – politice și elogiază modul de viață din Occident, făcând comparații defavorabile cu situația din țară.

În cadrul aceluiași dosar de urmărire informativă, prin raportul din data de 23.10.1985, completat de pârât, s-a aprobat folosirea mijloacelor T.O. (tehnică operativă) de tip I.C.T. (interceptarea convorbirilor telefonice) la numitul P.E., lucrare ce a funcționat în perioada 24.10.1985 – 24.11.1985 și care a urmărit „relațiile de interes ce le are, natura lor, vizite, deplasări, aspecte privind comentariile politice, alte preocupări de interes operativ”.

Măsura interceptării convorbirilor telefonice, aprobată de pârât, a fost pusă în aplicare, astfel cum rezultă din notele de transcriere a tehnicii operative aflate în vol. 3, filele 5 și 6 din dosarul nr. I 2320 (filele 49, 50 din dosarul cauzei).

Se mai reține că în dosarul de supraveghere informativă nr. I 3225, având ca titular pe numitul C.M.I., pârâtul a aprobat raportul cu propuneri de destrămarea a unui anturaj de tineri din orașul Zlatna, din data de 18.11.1989, care se întâlneau periodic în diferite locuri, unde se comentau ostil știrile audiate la posturile de radio străine, îndeosebi Europa Liberă, manifestându-și nemulțumirea față de realizările din țară și făcând apologia vieții din Occident, pe fondul cărora își propuneau și plecarea ilegală din țară.

În același raport s-a consemnat că s-a propus luarea unor măsuri preventive de securitate care să conducă la destrămarea anturajului și la determinarea persoanelor în cauză să adopte o poziție corespunzătoare, respectiv: avertizare, atenționare, semnalarea organelor de poliție pentru fapte de competența acestora, „informarea scrisă a conducerii I.P.E.G.G. București în legătură cu aspectele legate de preocupările formațiunii detașate în orașul Zlatna, pentru a analiza oportunitatea menținerii celor implicați în acest punct de lucru”, „informarea organului de partid județean cu problematica ce a rezultat din acest caz”.

Măsurile operative privind persoanele urmărite, propuse de către pârât, au fost puse în aplicare, astfel cum rezultă din „raportul privind măsurile întreprinse pentru destrămarea anturajului din orașul Zlatna”, din noiembrie 1989, aprobat de pârât.

De asemenea, în dosarul de urmărire informativă nr. I 567, privind pe numitul M.I., preot greco - catolic, „semnalat în relații apropiate cu episcopii nereveniți T.A. din Reghin și P.I. din Lugoj”, prin adresele din 11.02.1989, emise de I.J.S. Alba către I.J.S. Mureș și I.J.S. Sibiu, aprobate de către pârât, au fost trimise spre exploatare informații referitoare la persoanele menționate.

Se mai constată că în dosarul de urmărire informativă nr. I 4964, privind pe numitul D.T., conducător de țară al asociației „Oastea Domnului”, care a fost urmărit pentru relații cu elemente ostile din țară și străinătate, prin adresele din 11.02.1988 și 08.03.1988, aprobate de către pârât, au fost raportate către Direcția I a Securității Statului informațiile obținute prin măsurile informativ – operativ specifice cu privire la conducerea grupării religioase „Oastea Domnului”. Informațiile au vizat datele la care vor avea loc întrunirile adeptilor acestei grupări, precum și măsurile luate de organele de securitate în vederea prevenirii realizării unei „manifestări ostășești specifice” și reducerii amplitudinii acesteia.

În concluzie, aceste înscrisuri existente la dosarul cauzei demonstrează că în desfășurarea urmăririi informative, pârâtul a dispus măsuri de natură să aducă atingere drepturilor persoanelor urmărite, documentele întocmite și semnate de către acesta, precum și măsurile dispuse în calitate sa de lucrător al securității, conținând informații referitoare la persoanele aflate în supravegherea organelor de securitate.

În consecință, Curtea reține că și a doua condiție prevăzută de art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 este îndeplinită, în sensul că prin acțiunile întreprinse în calitate sa de angajat al Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptului la libertate religioasă prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și dreptului la viață privată, prevăzut de art. 33 (secretul convorbirilor telefonice) din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Îngrădirea acestor drepturi s-a realizat prin instrumentarea dosarelor de investigații deschise în privința persoanelor urmărite, pentru stabilirea activității și atitudinii față de regim, a concepțiilor lor politice, a naturii relațiilor acestora cu diverse persoane, prin activitatea de dirijare a surselor recrutate pentru încadrarea informativă a anumitor persoane, surse care au oferit date referitoare la viața privată a celor urmăriți.

Instanța nu va primi apărările pârâtului potrivit cu care, măsurile dispuse în dosarele de urmărire informativă anterior menționate, se înscriau în prevederile legale în vigoare la acel moment.

Curtea reține că erau considerate drept ostile regimului total comunist orice critici aduse ideologiei oficiale, inclusiv legăturile cu anumite persoane cunoscute ca având o atitudine potrivnică regimului comunist, iar măsurile luate de către pârât au urmărit anihilarea demersurilor persoanelor vizate, nu în scopul apărării țării, ci în mod evident, pentru susținerea sistemului totalitar comunist.

Având în vedere cele expuse anterior, dispozițiile art. 2 lit. a, art. 8 lit. a și art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **LUPEȘ GHEORGHE**, domiciliat în Iași, _____, județ Iași.

Constată calitatea de lucrător al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 19.10.2011.

**PREȘEDINTE,
MĂIEREANU IULIANA**

**GRIFIER,
IANUȘ CERASELA DANIELA**

Conform cu originalul
[Signature]

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Cont. adm.*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *12154/2/2010*
se legalizează de noi. *cu mențiunea def. în ireu.*

Red. M.I.
Tehnodact. I.C.D.
4 ex./17.11.2011

def. în ireu.
prin resp. resp. inf -
dep. 3254/2.10.2012
ds. 12154/2/2010 (ecg)